

Article 2. *Abast del dret d'informació.*

1. Per fer efectiu el dret d'informació que regula el vigent article 18 de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, els operadors de televisió han de fer pública la seva programació diària amb una antelació mínima d'onze dies respecte del dia a què es refereixi la programació.

2. Es considera complerta la previsió que estableix l'apartat anterior des del moment en què l'operador de televisió faci pública la seva programació per qualsevol mitjà.

Article 3. *Contingut de la informació.*

1. La programació a què es refereix l'article anterior ha d'informar, com a mínim, sobre el títol i el tipus o el gènere de tots els programes que es preveu emetre, llevat dels que tinguin una durada inferior a quinze minuts. En el cas de llargmetratges cinematogràfics, n'ha d'identificar concretament el títol, el director i l'any de producció. En les altres obres de ficció, com ara pel·lícules per a televisió, sèries, telecomèdies i novel·les, s'ha d'indicar el títol de l'obra o l'episodi que s'ha d'emetre i, en el cas de retransmissions, l'espectacle concret i, si és un musical, els participants principals que hi intervinen.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sens perjudici dels acords a què puguin arribar els operadors de televisió i els titulars de mitjans de comunicació, respecte del subministrament de qualsevol informació addicional.

3. Només són possibles les modificacions en la programació anunciada que siguin conseqüència d'esdeveniments aliens a la voluntat de l'operador de televisió i que no hagin pogut ser raonablement previstes en el moment de fer pública la programació.

Article 4. *Autopromoció i promoció dels propis programes.*

1. A efectes del que estableix l'article 13.4 de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, es consideren anuncis fets per l'operador de televisió en relació amb els seus propis programes, els anuncis que es refereixin únicament a la programació de l'operador, en què s'identifiqui l'operador.

2. En cas que aquests anuncis incloguin l'autopromoció d'altres productes o serveis de l'operador diferents dels seus programes, es regeixen pel que preveu el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei.

Article 5. *Obligacions d'informació dels operadors de serveis d'accés condicional.*

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, els operadors de serveis de televisió mitjançant accés condicional, l'àmbit de cobertura dels quals sobrepassi el territori d'una comunitat autònoma, han de remetre a la Secretaria General de Comunicacions del Ministeri de Foment la informació sobre els canals de televisió difosos, d'acord amb el que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, incorporada per la Llei 22/1999, de 7 de juny.

2. L'actualització d'aquesta informació s'ha de fer amb una antelació mínima de deu dies al moment en què s'hagi de produir la modificació.

Article 6. *Verificació del compliment de les obligacions dels operadors de televisió.*

1. Els operadors de televisió, abans del dia 30 de juny de cada any natural, han de remetre a la Secretaria

General de Comunicacions un informe que indiqui la forma en què han donat compliment a l'obligació de finançar llargmetratges cinematogràfics i pel·lícules per a televisió, d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 5 vigent de la Llei 25/1994, de 12 de juliol.

2. A la vista d'aquests informes, la Secretaria General de Comunicacions pot requerir als operadors de televisió, d'acord amb el que disposa el vigent article 19.2 i 3 de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, les dades addicionals, amb el detall que sigui necessari, que permetin comprovar el compliment d'aquesta obligació.

3. Tant l'informe inicial com les informacions addicionals requerides tenen caràcter confidencial, d'acord amb el que disposa el tercer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 25/1994, en la seva redacció actual.

Article 7. *Règims especials.*

1. Per poder acollir-se al que disposen els vigents apartats 1, 2 i 3 de l'article 14 de la Llei 25/1994, els operadors de televisió que tinguin la responsabilitat editorial de canals de televisió als quals sigui aplicable el que disposen aquests apartats, ho han de notificar, per escrit, a la Secretaria General de Comunicacions del Ministeri de Foment, amb una antelació de trenta dies al començament de la seva difusió.

2. Els operadors de televisió que tinguin la responsabilitat editorial de canals de televisió que, en virtut del que disposa el vigent apartat 1 de l'article 7 de la Llei 25/1994, entenguin que estan exempts del règim que preveuen els articles 5 i 6 de la Llei esmentada, o que els és aplicable el règim especial de còmput que preveu l'apartat 2 de l'article 7 esmentat, ho han de comunicar amb una antelació mínima de trenta dies al començament de la seva difusió, mitjançant un escrit raonat adreçat a la Secretaria General de Comunicacions del Ministeri de Foment.

3. En el cas de canals que operin en la data d'entrada en vigor de la Llei 22/1999, de 7 de juny, el termini per presentar la notificació és de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició addicional única. *Aprovació de formularis.*

Per ordre del ministre de Foment, es poden establir els models dels formularis que s'han d'emplenar per fer efectives les obligacions d'informació que regula aquest Reglament.

CAP DE L'ESTAT

19686 REIAL DECRET LLEI 15/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de liberalització, reforma estructural i increment de la competència en el sector d'hidrocarburs. («BOE» 236, de 2-10-1999, i «BOE» 242, de 9-10-1999.)

Les reformes de caràcter estructural estimulen la competència en els mercats de béns, serveis i factors productius i contribueixen a l'estabilitat de l'economia mitjançant una assignació més adequada dels recursos i més igualtat d'oportunitats dels agents que participen en els mercats.

Després de la incorporació d'Espanya a la tercera fase de la Unió Monetària Europea, no és possible recórrer a l'instrument monetari per moderar l'evolució dels preus,

per la qual cosa la contenció de la inflació s'ha de fer per mitjà d'altres instruments com ara la política fiscal i les reformes estructurals.

A la segona meitat de 1998 i els primers mesos de 1999, els preus espanyols han accelerat el seu ritme de creixement en relació amb els de la UE. Tot i que aquesta evolució es deu principalment a l'augment de dinamisme de la demanda interna espanyola, l'estabilitat de preus relatius és una variable fonamental per tal de garantir, a mitjà termini, el manteniment de la posició competitiva de la indústria espanyola.

Els increments en els preus relatius s'acaben traduint en pèrdues de competitivitat i, en definitiva, en descensos del ritme d'activitat i de creació d'ocupació, sobretot en sectors com ara l'industrial, més exposats a la competència internacional.

En aquest sentit, la recent evolució de l'índex de preus al consum (IPC) al nostre país aconsella l'adopció amb caràcter urgent de mesures de caràcter estructural, econòmic i fiscal que condueixin a una liberalització més gran, incrementin la competència i disminueixin les tensions inflacionistes.

En aquest context de creixent liberalització del comerç internacional, els costos de producció es converteixen en una variable fonamental, que determina les condicions dels intercanvis i la direcció dels fluxos comercials. Dins dels costos de producció, els costos energètics adquireixen una rellevància especial per la seva repercussió sobre l'estabilitat dels preus.

Per tant, tenint en compte la importància del sector energètic en la resta dels sectors productius i no productius de l'economia nacional i l'evolució recent de les cotitzacions internacionals del cru, s'ha considerat oportú recórrer a l'instrument que regula l'article 86 de la Constitució. Les mesures de caràcter fiscal i de caràcter estructural que conté aquest Reial decret llei han de permetre una resposta més eficient de l'oferta davant els impulsos de la demanda.

Dins de les mesures de contingut econòmic, l'alta variabilitat de les cotitzacions internacionals de matèria primera i càrrega en els mercats internacionals dels gasos líquats del petroli (GLP's), les cotitzacions dels quals provenen de fonts limitades en nombre i consegüentment en volum d'operacions, que aquestes representen, aconsellen, per als consums que tenen un marcat caràcter social, és a dir, per al subministrament envasat, buscar fórmules que garanteixin una estabilitat dels preus, que salvaguardin els interessos dels consumidors i que mantinguin el règim econòmic vigent. Per la mateixa raó, s'inclou l'aplicació d'un tipus reduït d'IVA i la modificació de la tarifa de l'impost especial d'hidrocarburs per al GLP envasat.

Pel que fa a les mesures de caràcter estructural que conté aquest Reial decret llei, es refereixen tant a l'actuació de més agents en el mercat de gas natural i gasos líquats del petroli, com a la introducció de mesures d'informació al consumidor que li faciliti una elecció millor de la demanda de carburants. Alhora, per mitjà de l'adopció de mesures que possibiliten l'aparició de més subministradors de productes petrolífers, tant en nuclis urbans com en determinades vies de comunicació, s'aprofundeix en una competència i una transparència més grans en el mercat.

Les mesures que conté aquest Reial decret llei tenen, en definitiva, una incidència directa sobre els preus dels carburants i els combustibles, alhora que reforcen la competència en la distribució d'aquests productes, la qual cosa permet un funcionament més eficient d'aquest mercat.

La necessitat de respondre amb urgència a les pèrdues de competitivitat ocasionades pels increments en els preus relatius, a causa de la seva incidència negativa

sobre l'evolució econòmica i l'ocupació, juntament amb les alteracions que es podrien ocasionar en el mercat, en el cas de la tramitació ordinària de les mesures, que aquí es recullen, justifiquen aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i dels ministres de Foment i d'Indústria i Energia, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 d'octubre de 1999, en ús de l'autorització concedida en l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1. *Comercialització dels gasos líquats del petroli envasats.*

1. Per tal que es pugui procedir a la comercialització de gasos líquats del petroli envasats en establiments comercials i estacions de servei, s'autoritza l'emmagatzemament d'envasos de gasos líquats del petroli amb capacitat unitària de fins a 15 quilograms, en aquestes instal·lacions. La capacitat d'emmagatzemament en aquestes supòsits és de 500 quilograms com a màxim, i aquestes instal·lacions han de complir, en tot cas, les condicions tècniques i de seguretat establertes per reglament per a les capacitats esmentades.

2. S'autoritza el transport d'envasos que continguin gasos líquats del petroli, de fins a 15 quilograms de capacitat unitària, en vehicles d'ús particular i amb un màxim de dos envasos, sempre que es transportin en posició vertical quan estiguin plens i s'adoptin les mesures adequades per evitar que caiguin. Queda prohibit l'estacionament de vehicles que continguin envasos de gasos líquats del petroli, sigui quin sigui el volum i la càrrega, en estacionaments subterranis.

Article 2. *Comercialitzadors de gas natural.*

Mentre no es procedeixi al desplegament reglamentari de l'article 80 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, la Direcció General de l'Energia del Ministeri d'Indústria i Energia pot autoritzar amb caràcter provisional les persones jurídiques que vulguin exercir l'activitat de comercialització de gas natural en tot el territori nacional o en més d'una comunitat autònoma i acreditin una capacitat legal, tècnica i econòmica suficient.

Aquesta autorització provisional es concedeix sens perjudici de la necessitat d'obtenir l'autorització definitiva en el termini i amb els requisits que s'estableixin en el dit desplegament reglamentari.

Article 3. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, reguladora de l'impost sobre el valor afegit.*

S'afegeix un nou apartat a l'article 91.u.1 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, reguladora de l'impost sobre el valor afegit.

«10è El gas líquat del petroli envasat.»

Article 4. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Es modifica l'epígraf 1.8 de la tarifa 1a de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que queda redactat de la manera següent:

«Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 0 pessetes per tona.»

Article 5. *Preus de gasos líquats del petroli envasat.*

1. El preu màxim de venda al públic, abans d'impostos, dels gasos líquats del petroli envasats, d'un contingut igual o superior a 8 quilograms, es fixa en 83,4 pessetes/quilogram, inclosa la distribució domiciliària. Aquest preu serà vigent durant un període de dotze mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. El ministre d'Indústria i Energia, mitjançant una ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, dins el període de dotze mesos fixat en l'apartat anterior, ha d'establir un sistema de fixació de preus dels gasos líquats del petroli envasats atenent raons d'estacionalitat en els mercats.

3. Si les condicions de concurrència i competència en aquest mercat no es consideren suficients, el ministre d'Indústria i Energia, mitjançant una ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, pot establir altres sistemes de fixació de preus màxims de venda al públic de gasos líquats del petroli envasats. El preu màxim ha d'incorporar el cost de la distribució a domicili.

Article 6. *Comercialització de gasos líquats del petroli en establiments comercials i estacions de servei.*

1. El preu màxim dels gasos líquats del petroli en envasos de capacitat unitària igual o superior a 8 quilograms, que es comercialitzin en establiments comercials i estacions de servei, té un descompte mínim d'un 5 per 100 sobre els preus fixats, d'acord amb l'article 5 d'aquest Reial decret llei.

2. Es faculta el ministre d'Indústria i Energia per modificar a l'alça o a la baixa el percentatge de l'apartat 1 d'aquest article, en funció de l'evolució d'aquest nou canal de comercialització.

Article 7. *Cartells informatius.*

En els accessos a les autopistes i en les carreteres estatals, és obligatòria la col·locació de cartells informatius en què s'indiqui, en tot cas, la distància a les estacions de servei més pròximes o a les ubicades en les àrees de servei, així com el tipus, el preu i la marca dels carburants i els combustibles petrolífers que s'hi ofereixen. La ubicació d'aquests cartells s'ha de fer en les zones de domini públic o de servitud de les autopistes o carreteres, i ha de ser autoritzada per la Direcció General de Carreteres. És responsabilitat del concessionari de l'autopista i, si s'escau, del titular de l'estació de servei on s'ubiqui el cartell la instal·lació, la conservació i el manteniment d'aquests cartells, com també l'actualització de la seva informació, operacions que, en tot cas, s'han de fer sense cap risc per a la seguretat viària. Amb aquest fi, els titulars d'estacions de servei han d'informar el concessionari de les variacions dels preus que es produeixin.

La forma, els colors i les dimensions dels cartells informatius a què es refereix el paràgraf anterior, els ha d'establir el Ministeri de Foment.

Article 8. *Preferència en l'adjudicació d'àrees de servei.*

En els concursos en què, d'acord amb la normativa vigent en matèria de carreteres estatals, es prevegi la concessió d'instal·lacions de distribució al detall de productes petrolífers, incloses en àrees de servei, s'han de ponderar favorablement les proposicions que no impliquin un subministrament en exclusiva amb el mateix operador a l'engròs o operador del mateix grup empre-

sarial que el que subministri en exclusiva a les estacions de servei immediatament anterior i posterior, en el mateix sentit de circulació a la que és objecte del concurs.

Article 9. *Concessió de noves estacions de servei.*

El Ministeri de Foment, d'ofici o a sol·licitud de qualsevol interessat, quan la ubicació i les característiques de les àrees de servei de les carreteres estatals ho permetin, ha de convocar concursos per atorgar, dins de la mateixa àrea, concessions independents per a la construcció i l'explotació de diverses instal·lacions de distribució al detall de productes petrolífers.

Article 10. *Modificació de la Llei 25/1998, de 29 de juliol, de carreteres.*

Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'article 19.4 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, en els termes següents:

«L'adjudicació de les concessions d'àrees de servei que, en tot cas, s'ha de fer per concurs, ha de comprendre les actuacions següents:

a) Determinació de la ubicació de l'àrea de servei, com també de les instal·lacions i els serveis que ha d'incloure i dels requisits i les condicions de cadascun dels serveis. Correspon al ministre de Foment o a l'òrgan en qui delegui aquesta determinació, amb l'informe previ de la Direcció General de Carreteres, sobre els requisits tècnics i de seguretat i, si s'escau, si s'inclouen estacions de servei, del Ministeri d'Indústria i Energia. Tots dos informes han de ser evacuats en el termini de quinze dies, i han de prosseguir les actuacions en cas que no s'emetin en aquest termini.

El ministre de Foment ha d'actuar d'ofici o a instància de qualsevol interessat que sol·liciti la concessió de l'explotació o de la construcció i l'explotació d'una àrea de servei o de qualsevol dels seus elements integrants, el qual ha d'incloure en la sol·licitud la documentació acreditativa de la seva personalitat i una memòria indicativa de la situació i les característiques de l'àrea o de la instal·lació la concessió de la qual se sol·licita. Aquesta sol·licitud ha de ser resolta en el termini màxim d'un mes des de la seva presentació i només pot ser denegada la continuació del procediment si l'àrea de servei no compleix els requisits tècnics i de seguretat establerts per la normativa aplicable, cosa que s'ha de fer constar així mitjançant una resolució motivada. La falta de resposta expressa, en el termini d'un mes, comporta la necessitat de complir el tràmit que preveu el paràgraf anterior i els altres indicats en els paràgrafs següents.

b) Informació pública per un termini no inferior a vint dies, que s'ha d'anunciar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en un diari d'àmplia circulació en la zona afectada, per tal que qualsevol persona física o jurídica pugui formular les al·legacions o els suggeriments que consideri convenients.

c) Aprovació pel ministre de Foment del plec de clàusules administratives particulars per a l'execució de les obres i l'explotació del servei, amb assenyalament exprés dels terminis d'iniciació i terminació de les obres i dels efectes del seu incompliment, així com del termini de la concessió, el cànon a satisfer i les garanties tècniques i econòmiques que han de presentar els concursants.

d) Resolució pel Ministeri de Foment de l'expedient de contractació, de conformitat amb el que disposa la legislació de contractes de les administracions públiques.»

Article 11. *Planificació en matèria d'estacions de servei.*

1. El Govern, de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, ha de procedir a l'aprovació dels criteris generals per a la determinació del nombre mínim d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers al detall en funció de la densitat, la distribució i les característiques de la població, de la densitat de circulació de vehicles, com també dels altres paràmetres que es considerin necessaris.

Així mateix, es poden aprovar criteris particulars per a les zones del territori que ho requereixin atenent les seves característiques específiques de població, circulació de vehicles o grau de desenvolupament del mercat de distribució al detall de productes petrolífers.

Una vegada aprovats aquests criteris, l'elaboració dels quals s'ha de fer amb la participació de les comunitats autònomes, s'han de presentar al Congrés dels Diputats.

2. En el termini de dos mesos des de l'aprovació dels criteris a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, les entitats locals en l'àmbit territorial de les quals no es compleixin els criteris i, si s'escau, les comunitats autònomes en què estiguin ubicades han de procedir, en l'àmbit de les seves competències respectives, a adaptar els instruments d'ordenació del territori, a dur a terme les actuacions que calguin per fer possible el compliment dels criteris, a qualificar adequadament els terrenys i a establir les reserves de sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aqueste reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 242, de 9 d'octubre de 1999.)

MINISTERI DE FOMENT

19808 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra.* («BOE» 238, de 5-10-1999.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 168, de 15 de juliol de 1999, i en el suplement número 11 en llengua catalana, fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 928, segona columna, article 4, la segona part de l'apartat 2, que comença per la frase «En els

aeroports amb un trànsit anual inferior...», passa a ser l'apartat 3, i, en conseqüència, l'apartat 3 passa a ser l'apartat 4.

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 4, línia primera, on diu: «4. El Ministeri de Foment, per mitjà de l'òrgan competent...», ha de dir: «El Ministeri de Foment, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, per mitjà de l'òrgan competent...».

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 6, línia sisena, on diu: «... de la Comissió Europea, pot prorrogar...», ha de dir: «... de la Comissió Europea, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, pot prorrogar...».

En la pàgina 929, segona columna, article 8, apartat 1, línia tercera, on diu: «... subscriure un contracte...», ha de dir: «... subscriure prèviament un contracte...».

A la pàgina 930, primera columna, article 10, apartat 1, paràgraf a), línia segona, on diu: «... tributàries o de Seguretat Social...», ha de dir: «... tributàries i de la Seguretat Social...».

En la pàgina 930, segona columna, article 11, apartat 2, paràgraf b), línia tercera, on diu: «... del balanç del compte...», ha de dir: «... del balanç i del compte...».

CAP DE L'ESTAT

19853 *LLEI 30/1999, de 5 d'octubre, de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut.* («BOE» 239, de 6-10-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'assistència sanitària que presten els diferents serveis de salut de les comunitats autònomes amb competències en la matèria i l'Institut Nacional de la Salut en les comunitats que no han rebut les transferències corresponents constitueix un dels serveis públics més importants del nostre país, en el qual s'empra un elevat volum de recursos amb càrrec als impostos estatals. Aquests serveis, pel seu caràcter assistencial, són intensius en personal, i tot i que en el conjunt del Sistema Nacional de Salut conviuen diferents vincles laborals, la gran majoria dels treballadors tenen la condició de personal estatutari.

El règim jurídic del personal estatutari té com a base tres estatuts professionals diferents (per al personal facultatiu; sanitari no facultatiu i no sanitari), adoptats el 1966, 1973 i 1971, respectivament, en el marc institucional de la Seguretat Social. Els canvis successius del sistema sanitari des d'aquestes dates han suposat, inevitablement, la modificació de múltiples aspectes d'aquests estatuts, per als quals la Llei general de sanitat, de 14 d'abril de 1986, va preveure la seva integració en un estatut marc, bàsic per a totes les professions, que hauria de contenir les normes comunes, entre altres, en matèria de selecció i provisió de llocs de treball, i garantint l'estabilitat en l'ocupació i la categoria professional.

L'absència d'aquest estatut marc, justificada per diverses raons, no ha impedit que l'Estat hagi adoptat diverses